

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın, **Aile, ve Sosyal Hizmetler Bakanı** tarafından Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96 ile 99. maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. 09.04.2021

Tulay HATIMOĞULLARI ORUÇ

HDP Adana Milletvekili

Adana'da bir kadının, boşanma aşamasında olduğu, çocuklarını istismar ettiği gerekçesiyle yargılanmakta olan erkeğin, çocuk teslimi sonrasında bulundukları evin kapısından ayrılmaması nedeniyle ihbarda bulunduğu; karakola giderek şikayetçi olmak istediğinde erkeğin ondan şikayetçi olduğunu ve polislerin kadına ondan şüpheli olarak ifade alacaklarını, şikayetçi olamayacağını söyledikleri basına yansımıştır. Oysa erkeğin şikayeti üzerine kadın hakkında uzaklaştırma kararı verilmiştir.

Avukat Sevil Aracı "Müvekkilimin şikayetinin alınması için benim karakola kadar gitmem gerekti. Bize kadının şikayetçi olacağı bir durum olmadığını söylediler. Sonrasında uzaklaştırma başvurusu da yapmak istediğimizi söyledikimizde 'Uzaklaştırma başvurusunu artık biz almıyoruz, aile mahkemesine başvuracaksınız' dediler. Bizden önce karşı tarafın şikayetini alıp müvekkilime uzaklaştırma kararı vermişlerdi, bunu söyleyip ısrarcı olmamız üzerine bizim başvurumuzu da almak zorunda kaldılar. Çeşitli hukukçu meslektaşlarımdan da kadınların karakollara başvurdıklarında geri çevrildikleri haberlerini alıyoruz. Daha önce de karakollarda görev ihmalleri yapıyordu. Ancak İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılmasından sonra ihlaller arttı. Unutulmasın ki 6284 sayılı Yasa hâlâ yürürlükte. Tüm başvuruların bu yasaya göre ele alınması gerekiyor. Kadınlar bunun bilincinde olarak başvurularında ve taleplerinde ısrarlı olmalılar. Anlaşılan o ki kadınlar koruma kararını daha güçlkle alabilecekler ve bu kadına yönelik şiddeti arttıracak bir sonuç doğuracaktır" açıklamasını yapmıştır.

44572

Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından koruma kararlarının keyfi olarak uygulanmadığına ilişkin “gerçek dışı” olduğu söylene de fiilen örnekler çoğalmaktadır. Adana’da bir başka kadın savcılık yazısına ve tehditler aldığı yönünde beyanda bulunmasına, şikayetçi olmasına rağmen karakoldan koruma kararı alamadan ayrılmak zorunda kalmıştır.

Bu bağlamda;

1. Çocuklarını cinsel istismar ettiği gerekçesi ile yargılaması süren bir baba nasıl olur da mahkeme kararıyla çocuklarına görüş günü alabilir? Bu çocukların yaşadığı travmalar düşünüldüğünde sizce doğru mudur?
2. Boşanma aşamasında olduğu erkeğin can güvenliğine dair tehdit oluşturduğunu düşünen kadının şikayet talebi, erkeğin şikayeti gerekçe gösterilerek, neden önemsenmemiştir?
3. Erkeğin başvurusu alınırken, kadının şikayet ve uzaklaştırma başvurusu neden/hangi gerekçelere dayanarak alınmamıştır?
4. Karakollarda ‘uzaklaştırma başvurusunun artık alınmadığı, bunun için aile mahkemelerine başvurulacağı’ neye dayanarak söylenebilmiştir?
5. Ancak avukatı aracılığı ile uzaklaştırma ve şikayet başvurusunda bulunabilen kadının karakolda yaşadığı bu keyfi uygulamaların sonlandırılması için Bakanlığınızca adımlar atılacak mıdır?
6. İstanbul Sözleşmesinden çekildikten sonra karakollarda benzer keyfi uygulamaların artması sizce tesadüf müdür?